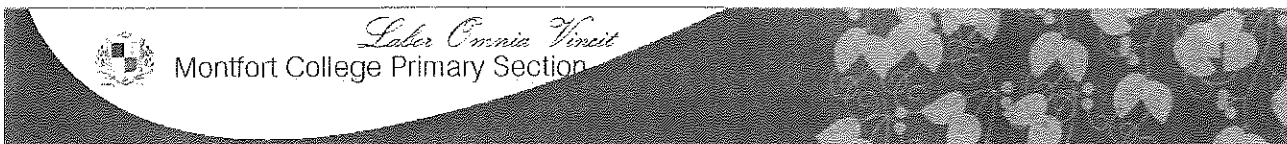

ทะเบียนรายการความรู้ที่ได้รับการบ่งชี้ ปี 2556

กองกลาง

ลำดับที่	เรื่อง	รูปแบบ	สถานที่จัดเก็บ	หมายเหตุ
1	ทำอย่างไรจึงจะฟังภาษาอังกฤษรู้เรื่อง	เอกสาร, pdf	กองกลางและ http://gad.offpre.rmutp.ac.th	ปี 2556
2	เทคนิคง่าย ๆ เขียนคำนำทำรายงาน	เอกสาร, pdf	กองกลางและ http://gad.offpre.rmutp.ac.th	ปี 2556
3	ขั้วรถยนต์เกิดอุบัติเหตุ (ไม่) “เบียงเบน” จากมาตรฐาน	เอกสาร, pdf	กองกลางและ http://gad.offpre.rmutp.ac.th	ปี 2556

ทำอย่างไรจึงจะฟังภาษาอังกฤษรู้เรื่อง??

ทำอย่างไรจึงจะฟังภาษาอังกฤษรู้เรื่อง??

"ทำอย่างไรให้ฟังภาษาอังกฤษรู้เรื่องและพูดภาษาอังกฤษเก่ง" หรือ "ทำอย่างไรจึงจะพูดภาษาอังกฤษได้ด่อง" หรือ "ทำอย่างไรจึงจะพูดภาษาอังกฤษได้เก่ง"

เป็นคำพูดที่ไม่มีจะเจอบ่อยสำหรับคนที่อยากจะ พูดภาษาอังกฤษได้ดี ทั้งๆที่เรียนภาษาอังกฤษกันมาแล้วมากมาย บางคนเรียนมาแล้วมากกว่า 10 ปี บางคนเรียนภาษาอังกฤษมากับสถาบันสอนภาษาอังกฤษ หลายสถาบัน แต่ก็ยังไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ซักที บางคนสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ดี และเข้าใจได้ดี หรือบางคนแทบจะแน่ใจว่ากรณภาษาอังกฤษได้ดี แต่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้เพราะอะไร

สาเหตุที่สำคัญคือ ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ กล่าวคือเราต้องพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษก่อน และต้องฟังประโยคซ้ำๆ หลายรอบจนชินใจแล้วพูดตาม ออกเสียงตามให้เหมือนที่สุด อาจไม่เข้าใจความหมาย หรือคำแปล ไม่เป็นไร

การฟังภาษาอังกฤษถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญที่สุด และพัฒนายากที่สุด ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของคนไทยส่วนใหญ่ รวมถึงเป็นจุดเริ่มต้นของปัญหาทั้งหมดของการเรียนภาษาอังกฤษ ของคนไทย

หากเราลองนึกดูว่า แล้วภาษาไทยที่เราพูด, อ่าน และเขียนได้ในปัจจุบัน นั้น มีพื้นฐานมาจากอะไร หากไม่ใช่มาจากกรฟัง ฟังจนเข้าใจในสิ่งที่เราได้รับฟังมา แล้วเลียนเสียงนั้น(คือการพูดตาม) จนพูดได้ หลังจากนั้นจึงเริ่มเรียนการเขียน แล้วจึงตามมาด้วยการอ่าน

เช่นเดียวกัน หากเราได้ฟังภาษาอังกฤษ หลายรอบ บ่อยๆ ซ้ำๆจนจำขึ้นใจแล้ว เราจะพบว่าเราสามารถฟังภาษาอังกฤษรู้เรื่องและเข้าใจโดยอัตโนมัติ นอกจากนี้ยังสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อีกด้วย

วิธีการฝึก ฟังภาษาอังกฤษ ให้ได้ผลเร็ว มีเทคนิค ดังนี้

1. ฟัง ฟังจากเทป บทสนทนาภาษาอังกฤษ ซึ่งบทสนทนานั้นจะต้องพูดด้วยความเร็วปกติที่ชาวต่างชาติ พูด อย่าฝึกฟังจากเทปที่พูดช้ากว่าการพูดปกติของเรา เนื่องจากจะทำให้เราเคยชิน กับการฟังภาษาอังกฤษ แบบที่พูดช้าๆ และเมื่อเจอชาวต่างชาติที่พูดด้วยอัตรา ความเร็วปกติ เราก็ไม่เข้าใจเช่นเดิม
2. การฝึกฟังครั้งแรกๆ ควรเริ่มฟัง ครั้งละ 5 - 10 ประโยค (อย่าฟังประโยคเยาะเกิ่นไปจนไม่สามารถจะจำประโยคเหล่านั้นได้)
3. ขณะที่ฝึก ฟังภาษาอังกฤษ ต้องมี Script เสมอ
4. ในการฝึกฟังแต่ละครั้ง ต้องฟังให้ได้อย่างน้อย 4 รอบ คือ
 - รอบที่ 1 ฟังพร้อม Script และหากเห็นว่าคำใดที่เราเคยออกเสียงไม่เหมือนเขา หรือเราฟังไม่รู้เรื่องแม้จะมี Script ให้หยุดเทป แล้วจดลงใน Script ว่า เสียงที่เราได้ยินนั้นคืออะไร
 - รอบที่ 2 และ 3 ออกเสียงตาม
 - รอบที่ 4, 5, 6, ลองฟังแบบหลับตา โดยไม่มี Script
5. ช่วงแรก ขอให้ฝึกฟังประโยคเดิมๆ ด้วยวิธีข้างต้น สัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง (ฝึกทุกวันได้ยิ่งดี) แล้วจึงค่อยๆเพิ่มจำนวนประโยคในมากขึ้นเป็น 15-20 ประโยค ต่อ

การฝึกฟังแต่ละครั้ง
หากทำวิธีดังกล่าวข้างต้นอย่างสม่ำเสมอ เพียงเดือนเดียว รับรองว่านอกจากจะ ฟังภาษา
อังกฤษ รู้เรื่องแล้ว ยังสามารถ พูดภาษาอังกฤษ ได้โดยไม่รู้ตัวอีกด้วย

ดังนั้น การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นมากที่สุด ที่ต้องได้รับการ
พัฒนาอย่างเป็นอันดับแรก การฟังมากๆ ซ้ำๆ นอกจากจะทำให้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษดีขึ้นแล้ว ยังทำ
ให้สามารถพูดได้ เมื่อเราพูดประโยคเหล่านั้นออกมาได้แล้ว เราก็หลุดออกจากกับดักไวยากรณ์ภาษา
อังกฤษได้แล้ว นั่นแปลว่าเราได้เข้าสู่ วงจรของการที่จะสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างอัตโนมัติแล้ว

หลังจากนั้นจึงค่อยมาศึกษาคำแปลของประโยคเหล่านั้น และเพิ่มประโยคเหล่านั้นให้มีสะสมในสมองมากขึ้น
ลำดับต่อไปจึงฝึกพูดประโยคภาษาอังกฤษเหล่านั้นให้เร็วขึ้น เราก็จะสามารถพูดภาษาอังกฤษแบบ
อัตโนมัติจากจิตใต้สำนึกโดยอัตโนมัติชัดอีกแล้ว

แล้วจึงมาฝึกหรือแก้ไขคำที่เรามักจะออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ถูกต้องไม่ชัด ให้พูดได้ชัดเจขึ้น ตรงนี้อาจ
ต้องอาศัยครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษา เช่นชาวอังกฤษหรือชาวอเมริกัน ที่มีประสบการณ์มาช่วย
สอน เพื่อให้เรียนได้เร็วและมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

ถ้าทำเช่นนี้ได้บ่อยๆก็จะสามารถฟังภาษาอังกฤษรู้เรื่อง และพูดภาษาอังกฤษเก่ง... ไม่ยากอย่างที่คิดใช่
ไหม ??

โดย: ฆิส ไพจิต โกมลสิทธิ์
งาน: กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ
อ้างอิงแผนงาน : -
อ้างอิงโครงการ : -
แหล่งที่มา: <http://www.uniganng.com/>

Vote

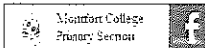
- เป็นประโยชน์ต่อผู้โพสต์เอง ☆ ☆ ☆ ☆ ☆
- เป็นประโยชน์ต่ออื่น ☆ ☆ ☆ ☆ ☆
- เป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครอง ☆ ☆ ☆ ☆ ☆
- เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน ☆ ☆ ☆ ☆ ☆
- มีประโยชน์ต่อทุกคน ☆ ☆ ☆ ☆ ☆

บุคลากร 0 บุคคลภายนอก 4

อ่าน 797 ครั้ง

ติดตามข่าวจากหน้า Facebook Fan Page

แบ่งปันหน้านี้

Tweet 0

Share 2

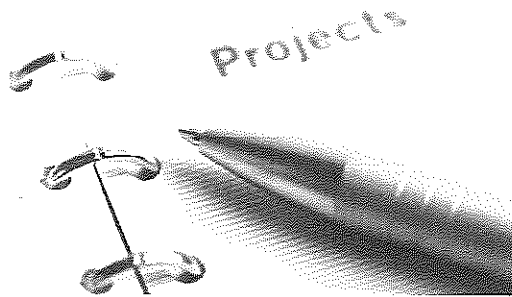
www.kapook.com

หน้าแรก >

เทคนิคง่าย ๆ เขียนค่านำทำรายงาน

รับแจ้งเดือนข่าวใหม่ ประเด็นฮิตทางมือถือ คลิกที่นี่ <<

บทเรียน ออกลอง 10 ปี ราคาดี๊ดี ทั่วไทย

จากครู ใช้นัด

มา

สอน 24-28 ก.ค.นี้

เรียนจบ 7 ส.ค. - 30 พ.ย. 2557

เรียบเรียงข้อมูลโดยกระทดอทคอม

เชื่อว่าเพื่อน ๆ ทุกคนคงคุ้นเคยกับการทำ "รายงาน" เป็นอย่างดี (สิอิ รู้หรือกาน่า บางคนยังต้องไว้เป็นลิบเล่มยังไม่ได้อ่านเลยซะ) และเวลาทำรายงานที่ไร เราก็มักจะเขียนเนื้อหา ทำสารบัญ พิมพ์หน้าปก ออกมาเสร็จเรียบร้อยสวยงามตามลำดับ แต่แม้ว่ารูปเล่มเหมือนจะเสร็จแล้วก็ยังไม่ได้อ่าน เพราะติดปราการด่านสุดท้ายคือ เขียน "ค่านำ" ไม่เป็น!!!

เอาละสิ... "ค่านำ" ถือเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้สำหรับรายงานทุกเล่ม เพราะคนอ่านรายงานจะได้รู้ว่ามีรายงานเล่มนี้มีที่มาที่ไปอย่างไร เขียนขึ้นมาเพื่ออะไร ภาพรวมของรายงานเราคืออะไร ถ้าไม่มี "ค่านำ" อาจารย์ส่งรายงานให้กลับมากำเน่ง ๆ วิชา...แล้ว "ค่านำ" ในรายงานเขาเขียนกันอย่างไรซะ (จะไปลอกใครก็ได้สิ) แต่ก็ไม่ต้องห่วงไปซะ เพราะวันนี้ กระทดอทคอม รวบรวมแนวทางการเขียน "ค่านำ" แบบง่าย ๆ มาฝาก อ่านแล้วก็ลองนำไปปรับใช้กันดูนะจ๊ะ (อย่าลืมนะไปทั้งต้นละเตี้ย อาจารย์จับได้นะเออ)

สำหรับหลักการเขียนค่านำรายงานนั้น หลักง่าย ๆ เลยก็คือต้องเขียนให้ผู้อ่านสนใจ อยากจะอ่านรายงานของเรา โดยเริ่มต้นอาจจะเขียนถึงที่มาที่ไปของรายงานฉบับนี้ จุดประสงค์และเหตุผลของการทำรายงานประเด็นนี้ หรือเรียกเรื่องถึงความสำคัญของประเด็นที่จะนำเสนอ บอกความเป็นมาคร่าว ๆ โดยอาจตั้งเป็นคำถามชวนให้ผู้อ่านคิด แล้วโยงเข้าสู่เรื่องที่เราอยากจะทำก็ได้ ไม่ควรกว้าง หรือย่นย่อไปไกลมากจนเกินไป หรือวกวนจนจับประเด็นไม่ได้

ในส่วนของภาษาที่ใช้เขียนรายงานนั้น หากเป็นรายงานที่มีเนื้อหาทางวิชาการ ก็คงต้องภาษาทางการหน่อย แต่หากเป็นรายงานทั่ว ๆ ไป ไม่วิชาการมากนัก ก็ควรใช้ภาษาที่เป็นกันเองกับผู้อ่านจะดีกว่า

จากนั้น ในย่อหน้าถัดมา เราอาจจะกล่าวถึงรายงานของเราประกอบด้วยเนื้อหาอะไรบ้าง ตั้งมาเฉพาะประเด็นที่น่าสนใจ เพื่อชักชวนให้ผู้อ่านติดตาม บอกขอบเขตคร่าว ๆ ที่ผู้อ่านจะได้รับจากรายงานฉบับนี้ หรือการทำวิจัยชิ้นนี้ หากเป็นรายงานส่งอาจารย์ ก็อาจปิดท้ายด้วยการกล่าวขอขอบคุณอาจารย์ ผู้ที่ร่วมทำรายงานฉบับนี้ให้ในรูปแบบเสร็จสิ้น และพูดถึงว่ารายงานฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจ หรือใครก็ตามที่อาจจะได้รับประโยชน์จากรายงานของเราแน่นอน

อ้อ...หลายคนอาจจะเคยเห็น หรือแม้กระทั่งเคยเขียนในรายงานด้วยซ้ำไปว่า "หากรายงานฉบับนี้มีข้อผิดพลาดประการใด คณะผู้จัดทำขอภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย" ซึ่งจริง ๆ อาจไม่จำเป็นต้องเขียนประโยคนี้ก็ได้นะจ๊ะ (เพราะอาจารย์หลายท่านมักเสนอแนะมาว่า รายงานของเราไม่ควรมีข้อบกพร่อง) แต่ถ้าจะเขียนว่า "หากมีข้อเสนอแนะประการใด ผู้จัดทำขอรับไว้ด้วยความขอบพระคุณยิ่ง" ก็น่าจะดีกว่านะ เมื่อเขียนจบแล้วก็ลองชื่อผู้จัดทำปิดท้ายเท่านี้ก็ได้อีก "ค่านำ"

แนะนำแรกของรายงานแล้วล่ะจ้ะ

ว่าแล้วก็ขอสรุปอีกครั้งตามที่ราชบัณฑิตยสถาน ระบุไว้ว่า "คำนำที่ดีต้องมีลักษณะดังนี้"

1. เขียนคำนำด้วยคำพิงเพย หรือสุภาพชุดที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง
2. เขียนคำนำโดยการอธิบายความหมายของเรื่อง
3. เขียนคำนำโดยขึ้นต้นด้วยคำกล่าวของบุคคลสำคัญ
4. เขียนคำนำด้วยการเล่าเรื่อง
5. เขียนคำนำด้วยคำถามหรือปัญหาที่สนใจ
6. เขียนคำนำด้วยการอธิบายชื่อเรื่อง
7. เขียนคำนำด้วยคำกล่าวถึงจุดประสงค์ของเรื่องที่เขียน
8. เขียนคำนำด้วยการกล่าวถึงใจความสำคัญของเรื่องที่เขียน

คำนำที่ดีต้องเป็นความคิดใหม่ ความคิดแปลก หรือความคิดสนุก ต้องมีลักษณะน่าหรือเชิญชวนให้ผู้อ่าน อ่านเรื่องของเราน่าให้จบให้ได้ คำนำจึงเป็นส่วนสำคัญในการเรียกร้องความสนใจของผู้อ่านตั้งแต่เริ่มต้นอ่านเรื่อง และดึงดูดใจให้ผู้อ่านเรื่องไปตลอด

สิ่งสำคัญที่ควรเลี่ยงในการเขียนคำนำ ได้แก่

1. ไม่ควรเอาประวัติศาสตร์ หรือเรื่องพื้น ๆ ที่รู้จักกันดีอยู่แล้วมาเขียนเป็นคำนำ
2. ไม่ควรอธิบายคำนำอย่างฟุ้งซ่าน จนไม่มีจุดหมายของเรื่อง
3. ไม่ควรขึ้นคำนำด้วยคำบอกเล่าอันเกินควร
4. ไม่ควรเขียนคำนำด้วยการออกตัว เช่น ออกตัวว่าไม่พร้อมหรือไม่เชี่ยวชาญเรื่องที่เขียน อาจทำให้ผู้อ่านไม่สนใจอ่านรายงานก็ได้
5. ไม่ควรเขียนซ้ำกับส่วนสรุป หรือความลงท้าย
6. ไม่ควรกล่าวถึงสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง

ตัวอย่างคำนำรายงาน 1

รายงาน/เอกสารคำสอน/สื่อ ฯลฯ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชา...ชั้นมัธยมศึกษาปีที่... โดยมีจุดประสงค์ เพื่อการศึกษาความรู้ที่ได้จากเรื่อง... ทั้งนี้ ในรายงานนี้มีเนื้อหาประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับ... ตลอดจนการประยุกต์ใช้...

ผู้จัดทำได้เลือกหัวข้อนี้ในการทำรายงาน เนื่องจากเป็นเรื่องที่น่าสนใจ รวมทั้งแสดงให้เห็นถึง... ผู้จัดทำต้องขอขอบคุณอาจารย์...ผู้ให้ความรู้ และแนวทางการศึกษา หวังว่ารายงานฉบับนี้จะให้ความรู้ และเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านทุก ๆ ท่าน หากมีข้อเสนอแนะประการใด ผู้จัดทำขอรับไว้ด้วยความขอบพระคุณยิ่ง

ลงชื่อ....
ผู้จัดทำ

ตัวอย่างคำนำรายงาน 2

รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการเรียนวิชา... โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้จัดทำได้ฝึกการศึกษาค้นคว้า และนำสิ่งที่ได้ศึกษาค้นคว้ามาสร้างเป็นชิ้นงานเก็บไว้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนของตนเองและครูต่อไป

ทั้งนี้ เนื้อหาได้รวบรวมมาจากหนังสือแบบเรียน...และจากหนังสือคู่มือการเรียนอีกหลายเล่ม ขอขอบพระคุณอาจารย์...อย่างสูงที่กรุณาตรวจ ให้คำแนะนำเพื่อแก้ไข ให้ข้อเสนอแนะตลอดการทำงาน ผู้จัดทำหวังว่ารายงานฉบับนี้คงมีประโยชน์ต่อผู้ที่นำไปใช้ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามความคาดหวัง

ลงชื่อ....
ผู้จัดทำ

อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างข้างต้นคือตัวอย่างของการเขียนคำนำรายงานส่งอาจารย์นะจ๊ะ ซึ่งหากใครจะเขียนคำนำของเอกสาร หรือหนังสือประเภทอื่น ๆ ก็สามารถนำเทคนิคดังกล่าวไปปรับใช้ในเรื่องของการเกริ่นนำ ภาษา และรูปแบบการเขียน เช่น การเปิดเรื่องด้วยบทกลอน บทร้อยกรอง สุภาษิตคำพิงเพย คำคม ตั้งคำถามชวนคิดโยงเข้าเรื่อง หรือจะโน้มน้าวชักจูงให้ผู้อ่านคล้อยตาม เพื่อให้คำนำของเราเป็นคำนำที่เราความสนใจ และดึงดูดให้ผู้อ่านสนใจผลงานของเราแน่นอนค่ะ

อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมจาก

ข้อบกพร่องที่เกิดอุบัติเหตุ
(ไม่) “เบี่ยงเบน” จากมาตรฐาน

นางสาวจรรยา กิจตระกูล พนักงานคดีปกครองชำนาญการ
กลุ่มเผยแพร่ข้อมูลทางวิชาการและวารสาร
สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

ย่างเข้าสู่ฤดูฝนแล้ว ชาวไร่ชาวนาหรือผู้ที่ประกอบอาชีพการเกษตรรู้สึกดีใจที่จะได้เริ่มเพาะปลูกพืชผลทางการเกษตรกันอย่างจริงจังเสียที แต่สำหรับผู้ที่ต้องใช้รถใช้ถนนในการสัญจรไปมาอาจจะต้องใช้ความระมัดระวังมากขึ้นในการขับขี่รถยนต์บนถนน เพื่อมิให้เกิดอุบัติเหตุในระหว่างการเดินทางอันจะนำมาซึ่งความสูญเสียทั้งแก่ชีวิตร่างกาย และทรัพย์สินไม่ว่าจะเป็นของตนเองหรือผู้อื่นก็ตาม

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ครอบครองหรือควบคุมดูแลยานพาหนะของทางราชการหรือผู้ที่มีหน้าที่โดยตรงในการใช้รถยนต์ของทางราชการแล้ว ยังจะต้องเพิ่มความระมัดระวังมากขึ้นกว่าในกรณีปกติหลายเท่า เพราะการเกิดอุบัติเหตุหรือความเสียหายจากการใช้รถยนต์ของทางราชการอาจต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญา และอาจพ่วงความผิดทางวินัยเข้าไปด้วยก็ได้

ดังเช่นคดีตัวอย่างที่จะนำมาเป็นอุทาหรณ์ฉบับนี้ เป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่ (ผู้ฟ้องคดี) ได้รับมอบหมายให้ใช้รถยนต์ของทางราชการไปราชการที่ต่างจังหวัด และเกิดอุบัติเหตุขึ้นในระหว่างการเดินทางที่มีฝนตก ถนนเปียก ตลอดทาง และผลของการเกิดอุบัติเหตุทำให้ข้าราชการที่นั่งในรถยนต์ได้รับบาดเจ็บหลายคน ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับโทษทางอาญาข้อหาใช้รถยนต์โดยประมาทเป็นเหตุให้รถของผู้อื่นได้รับความเสียหายและมีผู้ได้รับอันตรายแก่กายและได้รับอันตรายสาหัส โดยหน่วยงานของรัฐได้มีคำสั่งให้รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งให้ชดเชยค่าเสียหายนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองขอให้เพิกถอนคำสั่ง

ข้อเท็จจริงในคดีรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งรับราชการทหาร ตำแหน่งพลขับรถ สังกัดหมวดรถยนต์บรรทุก กองทัพเรือ ได้รับคำสั่งให้ใช้รถยนต์บรรทุกขนาดใหญ่เพื่อรับส่งเจ้าหน้าที่สรรพาวุธไปซ่อมยุทโธปกรณ์จากฐานทัพเรือสัตหีบไปปฏิบัติราชการที่ฐานทัพเรือสงขลา โดยมีพันจ่าเอก ท. เป็นพลขับ ส่วนผู้ฟ้องคดีทำหน้าที่ผู้ช่วยพลขับ และในเวลากลางคืนของวันเกิดเหตุซึ่งผู้ฟ้องคดีทำหน้าที่พลขับ มีฝนตกพรำๆ ตลอดทาง ถนนเปียก บริเวณที่เกิดเหตุไม่มีแสงสว่าง ผู้ฟ้องคดีขับรถอยู่ในช่องทางเดินรถด้านซ้าย มีรถยนต์บรรทุกขนาดใหญ่จอดอยู่ไหล่ทางด้านซ้ายและมีรถจักรยานยนต์วิ่งสวนมาบนไหล่ทางในช่องทางเดินรถทางด้านซ้าย และขับตัดหน้ารถยนต์ที่ผู้ฟ้องคดีขับมาในช่องทางเดินรถด้านขวาอย่างกระชั้นชิด ผู้ฟ้องคดีจึงเหยียบห้ามล้อและหักหลบรถจักรยานยนต์ไปทางซ้าย ทำให้รถยนต์ที่ผู้ฟ้องคดีขับมาไถลลื่นไปเฉี่ยวชนท้ายรถยนต์บรรทุกที่จอดอยู่และเสียการทรงตัวพลิกคว่ำตกลงไปข้างทาง ทำให้ผู้ที่โดยสารมากับรถยนต์คันดังกล่าวบาดเจ็บและรถยนต์ของทางราชการได้รับความเสียหาย

กองทัพเรือได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดแล้วมีความเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (กระทรวงการคลัง) โดยคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่งมีความเห็นว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงต้องรับผิดชอบชดเชยค่าเสียหายให้แก่ทางราชการร้อยละ ๗๕ ของค่าเสียหายทั้งหมดพร้อมค่าเสียหายอื่น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (ผู้บัญชาการทหารเรือ) จึงมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบชดเชยค่าเสียหายตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่ง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และปลัดกระทรวงกลาโหมไม่เห็นด้วย

ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบชดเชยค่าเสียหายแก่ทางราชการหรือไม่? พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง วางหลักการสำคัญไว้ว่า หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่หน่วยงานของรัฐได้ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และการเรียกค่าสินไหมทดแทนจะต้องคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมในแต่ละกรณี และความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวมประกอบด้วย

ดังนั้น พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีถือเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือไม่?

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า จากบทบัญญัติมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่งและมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ การกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หมายถึง การกระทำโดยมิได้เจตนา แต่เป็นการกระทำโดยปราศจากความระมัดระวังซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ และผู้กระทำอาจใช้ความระมัดระวังเช่นนั้นได้ แต่ไม่ได้ใช้อย่างเพียงพอ โดยมีลักษณะไปในทางที่บุคคลนั้นได้กระทำไปโดยขาดความระมัดระวังที่เบี่ยงเบนไปจากมาตรฐานอย่างมากเมื่อเปรียบเทียบกับ การกระทำโดยประมาทเลินเล่อ เมื่อพิจารณาจากสภาพแวดล้อมในช่วงเวลาการเกิดอุบัติเหตุอันเป็นเวลากลางคืน มีฝนตก ถนนเปียกและไม่มีแสงสว่าง ประกอบกับมีผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์วิ่งสวนทางบนไหล่ทางแล้วขับตัดหน้าในระยะกระชั้นชิด การที่ผู้ฟ้องคดีเหยียบห้ามล้อและหักหลบรถจักรยานยนต์ เป็นเหตุให้เฉี่ยวชนกับรถยนต์บรรทุกคันที่จอดอยู่ จึงเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่อที่ปราศจากความระมัดระวังที่บุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์

แต่การที่มีรถจักรยานยนต์วิ่งสวนมาบนไหล่ทางและขับตัดหน้ารถยนต์ที่ผู้ฟ้องคดีขับสวนมาในระยะกระชั้นชิด ย่อมอยู่ในวิสัยและพฤติการณ์ที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องใช้ความระมัดระวังเฉกเช่นคนขับรถที่ดีในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า โดยการห้ามล้อให้รถหยุดหรือช้าลงเพื่อลดความรุนแรงหรือให้พ้นจากอุบัติเหตุ การที่ผู้ฟ้องคดีห้ามล้อและหักหลบรถจักรยานยนต์ที่มีบุคคลภายนอกขับชิดช่องทางเดินรถและตัดหน้ารถยนต์คันที่ผู้ฟ้องคดีขับอย่างกะทันหัน เป็นเหตุการณ์ตามปกติที่ผู้ขับขี่รถยนต์ที่ดีพึงต้องกระทำ

ฉะนั้น จึงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำการโดยประมาทเลินเล่อที่เบี่ยงเบนไปจากมาตรฐานที่บุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ อันจะถือเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการ

พิพากษาเพิกถอนคำสั่งที่ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายแก่ทางราชการ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๗๑๖/๒๕๕๔)

คดีนี้นอกจากจะเป็นบรรทัดฐานการปฏิบัติราชการที่ดีสำหรับหน่วยงานของรัฐทั่วไปในการออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนอันเนื่องจากการกระทำละเมิดว่า จะต้องเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเท่านั้น ส่วนอย่างไรเรียกว่าร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรงให้พิจารณาโดยเปรียบเทียบภาวะวิสัยและพฤติการณ์ของผู้กระทำละเมิดกับบุคคลอื่นในภาวะวิสัยและพฤติการณ์เช่นเดียวกันนั้นว่าเบี่ยงเบนไปจากมาตรฐานที่บุคคลในภาวะเช่นเดียวกันนั้นต้องปฏิบัติหรือไม่ และถือเป็นอุทรากรรมที่ดีสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งได้รับมอบหมายให้ครอบครองหรือขับขี่ยานพาหนะของทางราชการหรือใช้รถยนต์ของทางราชการว่า แม้ในทางกฎหมายจะต้องใช้ความระมัดระวังในระดับเดียวกับวิญญูชนพึงปฏิบัติก็ตาม แต่ก็สมควรอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ความระมัดระวังมากกว่าปกติธรรมดา เนื่องจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นแต่ละครั้งไม่ว่าจะเกิดจากการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง ย่อมนำมาซึ่งความสูญเสียหรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของทางราชการไม่มากนักน้อย และผู้กระทำละเมิดอาจต้องรับผิดในทางอาญาหากการเกิดอุบัติเหตุขึ้นก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิตหรือร่างกายของผู้อื่นด้วย